

време има погроми, опожаряване на живи роми в техните колиби и разстрел с автомати, щом излязат тичешком с пламнали дрехи; словашките фашистки гвардейци Хлинка с удоволствие ги пребиват - но не е имало масово избиване. Войната свършва твърде скоро, за да се случи и това.

Равенство на ромите - чрез асимилация или интеграция

"Циганският проблем" и асимилационната кампания от 1958 г.

Непосредствено след войната започва нещо, което може да се опише само като масово преселение, тъй като хиляди роми, често пъти цели семейства, напускат изолираните си селища в земеделска Словакия и се отправят към чешките земи. Там те се заселват главно в развиващите се индустриални градове на северна Моравия и северна Бохемия, в поголемите селища и в градските райони, от които предишните обитатели, судетските немци, са прогонени през 1946 г. За пръв път ромите участват масово в общия пазар на труда, обикновено като неквалифицирани фабрични или строителни работници.

До 1947 г. 16752 от общо 101190 ромско население са в чешките земи. Те са 16 %, забележимо нарастване спрямо предвоенната пропорция, въпреки че по очевидни причини на практика всички са преселници от Словакия. Забелязано е, че тези преселници не се разпръсват сред неромите, а формират ромски концентрации и дори малки гета в чешките градове. Вероятно това е по-скоро резултат от политиката на местните съвети при разпределянето на къщите, отколкото от каквото и да било друго.

Забелязва се и значително обратно преселение по посока на изходните селища в Словакия, където условията започват драматично да се подобряват, тъй като преселници-